

af den meddelelse, der skal forkyndes, således at forkyndelsen anses for sket ved modtagerens bekræftelse af at have modtaget meddelelsen. Under hensyn til, at den digitale forkyndelse kun vil få retsvirkninger, hvis dens modtagelse bekræftes, er forslaget med henblik på at drage fordel af mulighederne for digital kommunikation udformet sådan, at digital forkyndelse kan anvendes, selv om modtageren ikke på forhånd har samtykket i at modtage digitale meddelelser.

Det foreslås, at denne del af lovforslaget træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse, således at de nye regler kan sættes i kraft sagsområde for sagsområde, efterhånden som der ved domstolene indføres nye edb-sagsbehandlingssystemer, der er indrettet til digital kommunikation.

Herudover indeholder lovforslaget forskellige andre ændringer af retsplejeloven:

Det foreslås, at der – ligesom for byretsdomme i borgerlige sager – bliver mulighed for at afsige byretskendelser i borgerlige sager med begrænset sagsfremstilling, således at der samtidig gives en udførlig begrundelse for afgørelsen. Hvis sagen indbringes for landsretten, skal der udarbejdes en supplerende redegørelse for sagen med de afgivne parts- og vidneforklaringer mv. Bestemmelsen regulerer ikke, hvilke krav der stilles til affattelsen af kendelser i borgerlige sager. Formålet er alene at give mulighed for at afsige kendelser med begrænset sagsfremstilling i de tilfælde, hvor der i dag stilles krav om en nærmere sagsfremstilling med angivelse af parts- og vidneforklaringer mv., f.eks. visse fogedsager med bevisførelse for fogedretten.

Det foreslås endvidere at ophæve en bestemmelse om, at midlertidig beskikkelse i en dommerstilling i mere end et år – bortset fra tilfælde af sygdom – kun kan ske, hvis dommeren udfører et andet offentligt hverv, og hvis en fast ansat dommer midlertidigt beskikkes i stillingen. Bortset fra tilfælde af sygdom vil midlertidig beskikkelse i en dommerstilling i mere end et år således fremover kunne ske, hvis ganske særlige grunde taler for det, og vedkommende retspræsident mv. har givet sit samtykke. Baggrunden for dette forslag er bl.a., at der i de kommende år forventes et stigende antal forespørgsler om international bistand fra dommere. Denne bistand må i en del tilfælde forventes at vare mere end et år og vil ikke altid kunne karakteriseres som offentlige hverv.

Det foreslås desuden, at der – ligesom for bøder omfattet af straffuldbyrdelsesloven – bliver mulighed for at inddrive disciplinære bøder, som pålægges advokater og advokatselskaber af Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, ved udpantning eller ved lønindeholdelse.

Der foreslås indsat nærmere regler i retsplejeloven om, hvordan personer, som er taget i forvaring efter retsplejelovens § 178, stk. 1, nr. 5 (vidneforvaring), § 494, stk. 2 og § 497, stk. 2 (forvaring af skyldner), skal behandles. Baggrunden herfor er, at reglerne i retsplejeloven om varetægtsarrestanter efter retspraksis ikke finder anvendelse i forhold til vidner og skyldnere, som er taget i forvaring efter retsplejelovens regler, ligesom det af straffuldbyrdelsesloven fremgår, at reglerne om behandlingen af straffasonere ikke finder anvendelse i forhold til disse personer.

På linje med, hvad der gælder for varetægtsarrestanter, foreslås det, at de nærmere regler for behandlingen af personer i forvaring fastlægges administrativt, men således, at det reguleres direkte i retsplejeloven, i hvilket omfang vidneforvarede mv. kan undergives indskrænkninger i retten til at modtage besøg og breve.

Endvidere foreslås det at forenkle proceduren for frivillig overførsel af varetægtsarrestanter til fuldbyrdelsesinstitutioner under kriminalforsorgen. Under hensyn til, at det må anses for ubetænkeligt, at overførslen sker uden rettens godkendelse, når samtykke fra arrestanten, anklagemyndigheden og institutionens ledelse foreligger, foreslås retsplejelovens § 777, 1. pkt. ændret, således at kravet om rettens samtykke i disse situationer ophæves.

Endelig præciseres ordlyden af retsplejelovens § 777, 3. pkt., således at det kommer til at fremgå af bestemmelsen, at en frivilligt overført varetægtsarrestant i institution skal behandles efter de regler, der gælder for personer, der er anbragt i institutionen i henhold til dom, mens en tvangsmæssigt overført arrestant skal behandles efter reglerne om varetægtsarrestanter, i det omfang hensynet til orden og sikkerhed i institutionen gør det muligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det Høje Tings velvillige behandling.